

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris
Angelici Ordinis Prædicatorum**

Svpplementvm Tertiæ Partis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum hoc sacramentum debeat dari in qualibus infirmitate? 2

urn:nbn:de:hbz:466:1-38817

RESPONDEO dicendum, quod hoc sacramentum
est quædam spiritualis curatio, ut prius dictum est;
que quidem per quemdam corporalis curationis mo-
dum significatur: & ideo illis quibus corporalis cu-
ratio non competit, scilicet sanis, non debet hoc sa-
cramentum conferri.

q. 20. a. t
et 2. c. Et
q. 29. ar.
2. corp.

Ad primum ergo dicendum, quod quamvis spi-
ritualis sanitas sit principalis effectus huius sacra-
menti, tamen oportet quod per curationem corporali-
m signifetur curatio spiritualis huius sacramenti, eiu-
si corporalis sanatio non sequatur: & ideo solum il-
lis hoc sacramento sanitas spiritualis dari potest, qui-
bus corporalis curatio competit, scilicet infirmis: si-
cut ille solus potest baptismum suscipere, qui potest
corporalis ablutionis esse particeps, non autem potest
in ventre matris existens*.

* ut di-
ctum est in
3. p. q. 68
ar. 11.

Ad secundum dicendum, quod etiam baptismus
non est nisi illorum intrantium, qui corporali ablu-
tioni subjici possunt. Et ideo hoc sacramentum il-
lorum tantum exequuntur est, quibus corporalis cu-
ratio competit.

ARTIC. II.

Vtrum hoc sacramentum dari debeat in qualita-
te infirmitate?

127

Ad secundum sic proceditur. Videtur, quod hoc
sacramentum dari debeat in qualibet infirmit-
tate. Quia Iacobi 5. vbi hoc sacramentum traditus,
nulla infirmitas determinatur. Ergo in omnibus infir-
mitatibus debet hoc sacramentum conferri.

P 2 Præterea, quanto remedium est dignius, tan-
to debet esse generalius. Sed hoc sacramentum est
dignius, quam medicina corporalis. Cum ergo me-
dicina corporalis omnibus infirmis detur, videur
quod etiam hoc sacramentum
in lib. de
longitudi
ne & bre
uitate vi
ta, paru
e prin. li
belli.

SED contra, Hoc sacramentum ab omnibus dici-
tur extremæ vñctionis. Sed non omnis infirmitas ad
extremum vitæ perducit, cum quædam ægritudines
sint causa longioris vitæ, ut dicit Philosophus. Et

go no
men
RE
et vi
re, qu
illis ti
flata
est in
Ad
mitas
fi gen
dine p
Apof
penser
bet in
Ad
lis ha
lem,
fed he
lam se
agene

VI
AD
Quia
ad mo
remed
medicu
¶ 2
quam
cum e
SED
nifi rec
fi & an
RES
sacram

go non in omnibus infirmitatibus debet hoc sacramentum dari.

RESPONDEO dicendum, quod hoc sacramentum est ultimum remedium, quod Ecclesia potest conferre, quasi immēdiatē disponens ad gloriam. Et idē illis tantum infirmantibus debet exhiberi, qui sunt in statu exēuentium, propter hoc, quod agritudo nata est inducere mortem, & de periculo timerur.

Ad primum ergo dicendum, quod quālibet infirmitas augmentata, potest mortem inducere. Et idē si genera infirmatum pensentur, in qualibet agritudine potest dari hoc sacramentum. Et hinc est quod Apol. non determinat infirmitatem aliquam: sed si penetur infirmitatis modus & status, non semper debet infirmantibus hoc sacramentum dari.

Ad secundum dicendum, quod medicina corporalis habet pro principali effectu sanitatem corporalem, qua omnes infirmi in quolibet statu indigent: sed hoc sacramentum habet pro principali effectu illum solpitarem, quæ exēuentibus, & iter ad gloriam ageribus, est necessaria: & idē non est simile.

ARTIC. III.

Vtrum hoc sacramentum dari debeat furiosis,

& amentibus?

128

AD tertium sic proceditur. Videtur, quod furiosis & amentibus hoc sacramentum dari debeat. Quia tales agritudines sunt periculissimæ, & cito ad mortem disponunt. Sed periculo debet adhiberi remedium. Ergo hoc sacramentum quod est in re-

medio infirmitatis humanæ, debet talibus conferri.

¶: Præterea, Dignius sacramentum est baptismus, quam istud. Sed baptismus datur furiosis, ut supra, dictum est*. Ergo & hoc sacramentum eis deberet dari.

SED contra, Hoc sacramentum non est dandum, nisi recognoscantibus ipsum. Sed tales non sunt furiosi & amentes. Ergo eis dari non debet.

RESPONDEO dicendum, quod ad effectum huius sacramenti percipiendum, plurimum valet deuotio fulci-

* Tho. 4.

Sent. d. 4.

p. 3 art. 1

q. 3. cor.

¶ arg. 2

¶ in 3.

p. q. 6 8.

ar. 12.